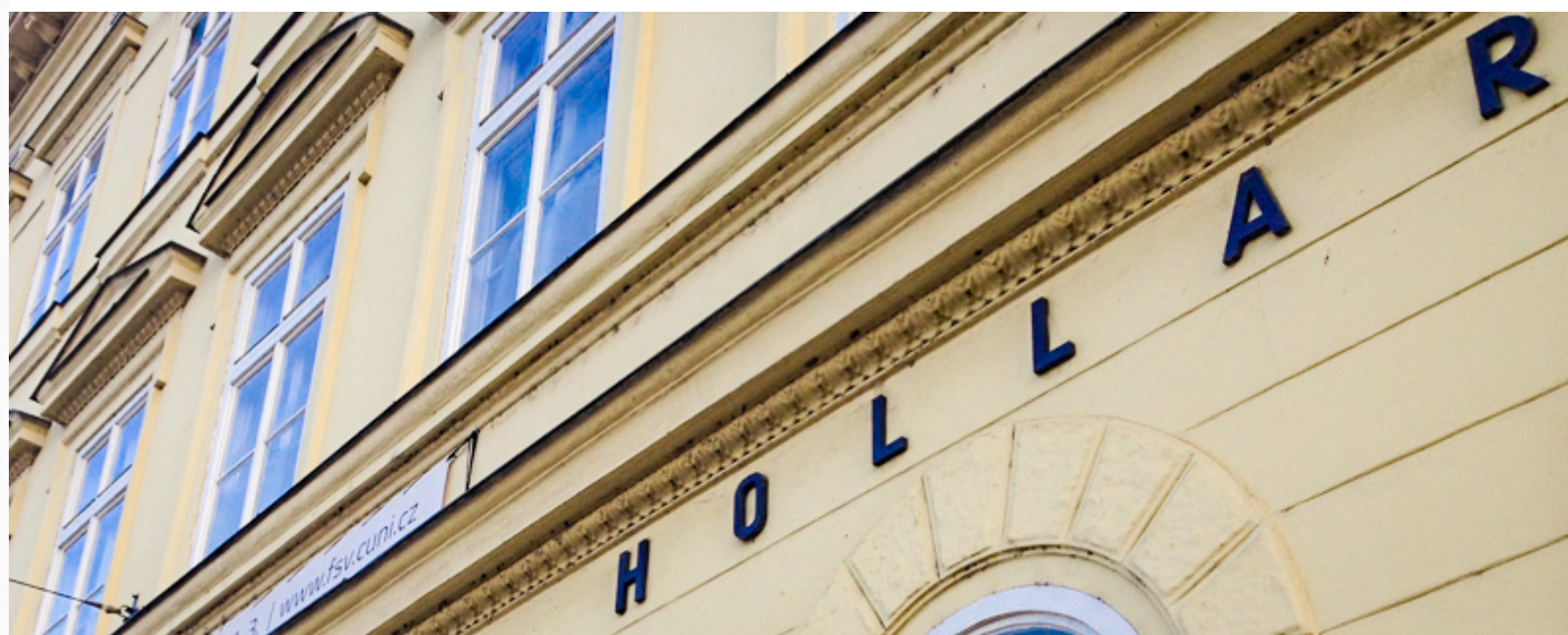

INSTITUT KOMUNIKAČNÍCH STUDIÍ A ŽURNALISTIKY

Fakulta sociálních věd
Univerzita Karlova

NEWSLETTER | Leden 2017 | Absolventi

Absolventky a absolventi IKSŽ

V lednovém newsletteru vám přinášíme rozhovory se čtyřmi absolventy a bývalými studenty IKSŽ. Každý z nich se zamýšlí nad tím, co jim škola dala, případně vzala, jaký nejsilnější zážitek mají se svými studentskými léty spojený a jak moc se rozchází teorie s praxí.

Kateřina Etrychová

Redaktorka zahraniční redakce ČT

Absolventka žurnalistiky a mediálních studií

Na IKSŽ jste strávila celkem šest let. Co vám studium dalo?

Kdybych si mohla něco v životě zopakovat, byla by to tahle doba. Splnila jsem si řadu pro mě klíčových věcí. Nebylo to jen o přednáškách, večerech na koleji a hospodě U Lažanských. Když se člověk zajímal, měl trochu štěstí a ocitl se ve správný čas na správném místě, mohl získat kontakty, vyzkoušet si žít v cizině, práci v médiích na druhém konci světa. Čerpám z toho dodnes. Profesně i osobně.

Jaký je váš nejsilnější zážitek spojený se školou?

Když pomínu euforii z toho, že mě přijali nebo z toho, že mám za sebou státnice, pak určitě moje zahraniční pobyty. Během semestru v Paříži jsem si vyzkoušela práci rozhlasové zpravodajky a dostala jsem se na stáž do France Télévisions. Na letní škole ve Washingtonu o pár let později jsem zase pracovala pro nejstarší politickou talkshow v USA The McLaughlin Group. Zkušenosti k nezaplacení.

Už víc než čtyři roky pracujete v České televizi. Na jaké pozici?

Jsem v zahraniční redakci, a pokud to jde, věnuji se francouzským tématům. Ve studiu jsem také poměrně často při teroristických útocích. Jsou to témata smutná, ale ta práce okolo nich je neuvěřitelnou novinářskou školou. Od listopadu loňského roku také jednou měsíčně moderuji nedělní Horizont ČT24, což je hodina analýz zahraničního dění s řadou zajímavých hostů. Také skvělá škola a pro mě nová role.

Jak moc se podle vás rozchází teorie s praxí?

Někdy se rozcházejí hodně, ale o tom je celý život. Něco jiného je přečíst si recept na svíčkovou a něco jiného je ji skutečně uvařit. Nicméně do rozkolu teorie a praxe v novinářině vidí dnes mnohem víc můj muž Štěpán, taky absolvent žurnalistiky. V Hospodářských novinách pracuje s mladými absolventy dnes a denně. Tak se ho třeba zeptejte příště.

Štěpán Soukeník

Solutions Consultant ve společnosti GovDelivery

Absolvent MKPR

Co vám škola přinesla a naopak vzala?

Pro mě jako Hradečáka byl pomaturitní přesun do Prahy doslova skokem do nového světa. Přinesl mi spoustu nových kontaktů, známých i velmi dobrých kamarádů. Tři roky na MKPR byly extrémně intenzivní a daly mi skvělý základ pro následné studium ve Velké Británii. Co mi škola vzala? Možná komfortní zónu, ale jinak mě nic nenapadá.

Na co v souvislosti se školou nejraději vzpomínáte?

Obečně rád vzpomínám na všechny školní i mimoškolní projekty, které jsme na MKPR dělali – značku Česká republika a její prezentaci v Poslanecké sněmovně, Markething, různé eventy jako Andělská party nebo Pavlač, ale i na spoustu menších zadání od firem či neziskovek v rámci předmětů. Silné zážitky mám spojené s kolejním životem, to bych doporučoval alespoň na jeden až dva roky každému.

Čím se teď živíte?

Aktuálně pracuji pro americkou společnost GovDelivery, s níž se v ČR, v Evropě i jinde ve světě snažíme zlepšovat komunikaci mezi veřejnou správou a občany, otevírat data či vzdělávat úředníky v komunikačních dovednostech. K tomu mám většinou průběžně ještě několik menších projektů a část času mi naplňuje také doktorát na FSV UK, (m)učení studentů a psaní disertace.

Jak moc se podle vás rozchází teorie s praxí?

Hrozně moc závisí na oboru a na tom, jak se v rámci školy pojítka mezi teorií a praxí zdůrazňuje. Obecně mají lidé, kteří kromě praktických dovedností znají svůj obor do hloubky, proti ostatním obrovskou konkurenční výhodu. Na MKPR se zdůrazňuje obě strany a je to dobře. Škola by neměla být zaměřená jednostranně, ať už na výchovu budoucích zástupců nezaměstnatelných intelektuálů, nebo opačně, na studenty jako produkty bez kritického myšlení.

Tereza Ježková

PR manažerka Národní galerie

Absolventka MKPR a mediálních studií

Co vám škola dala?

Zní to jako banalita, ale dala mi především zájem o další studium. Potvrzením toho jest fakt, že Hollar navštěvuji už deset let – po bakaláři na MKPR jsem se přesunula na Katedru mediálních studií, kde teď dělám doktorát. Dala mi zajímavé informace, kontakty, přátele – mám ten barák zkrátka ráda.

Jaká je vaše oblíbená historka spojená se školou?

Týká se toho, jak jsem se dostala k tématu své diplomové práce a později i disertace. Byl týden před odevzdáním magisterských tezí a já vůbec netušila, co psát. Někdo prohlásil: „jdi za Köpplovou, ta každému poradí“. Paní docentka se mě zeptala, co mám ráda a já, „že umění“ a ona, „že má v hlavě už dlouho jedno téma, které nikdo nechce psát“. Od té doby společně už zhruba šest let tvoříme můj výzkum o vztahu médií a výtvarného umění.

Čím se teď živíte?

Dělám PR v Národní galerii v Praze. Je to nesmírně zajímavá práce, člověk ale zjistí, že v rámci komunikace je umění v zásadě „produkt“ jako každý jiný. Ve finále je všechno o lidech, s nimiž ten produkt sdílíte.

Jak moc se podle vás rozchází teorie s praxí?

V zásadě dost, ale mediální studia podle mě primárně o praxi nejsou. A co se týče MKPR, tak v době, kdy jsem studovala, byl tenhle studijní obor ještě v plenkách, dnes je myslím dost jinde. Ostatně stejně jako PR jako takové v době mého studia a nyní... Nemyslím si ale, že by vysoká škola měla být pouze o praxi – zejména v případě řady humanitních oborů. Byť tomu rozumím, je dnešní tlak na získávání pracovních zkušeností už při škole trochu na škodu. Alespoň bakaláře by si podle mě měli lidé užít jako bezstarostní studenti.

Tomáš Baldýnský

Kreativní producent ČT

Bývalý student žurnalistiky

Na vysokou školu jste nastoupil krátce po revoluci. Co vám studium na tehdy čerstvě založené Fakultě sociálních věd dalo?

Na škole jsem strávil hrozně dlouhou dobu, skoro šest let, ale nedodělal jsem ani bakaláře. Hned v prvním ročníku mě vzali do Reflexu, kdy jsem se dostal do situace, v níž jsem si musel vybrat, jestli novinářinu dělat anebo se stále ještě učit. Tak jsem se rozhodl, že to budu dělat a bylo to chybné rozhodnutí, měl jsem se raději učit, ale tehdy to bylo lákavé a já jsem holt školu obětoval práci. Škola mi dala hlavně to, že jsem se ustavil jako součást určité generace vzdělaných lidí, mezi nimiž jsem si vytvořil nějakou pozici. Postavila mě do prostoru, ve kterém prožívám svůj život. Jsme takovou tou revoluční generací s až absurdním sebevědomím, která je posedlá ambicí a prací, a která hrozně rychle naskočila do rozjetého vlaku. Myslím si, že jsme si moc neužili ta vysokoškolská léta – seznamování se a flákání před tím, než půjde člověk do procesu; volný čas, během kterého zjistí, kým vlastně je.

Jaký je váš nejsilnější zážitek spojený se školou?

Nejlepším zážitkem pro mě byla nějaká stávka v bufetu, který býval na Hollaru dole v průjezdu do Divadelní ulice. Stávkovali jsme proto, že se nám něco nelíbilo, a v tom revolučním nadšení jsme rezolutně prohlásili, že dokud se ten problém nevyřeší, tak z bufetu neodejdeme. Tak jsme neodešli několik dní, strašně jsme se opíjeli a dělali jsme další zbytečnou revoluci, která nikoho nezajímala. Ale vzpomínám na to strašně rád.

Čím se živíte?

Dlouho jsem byl novinářem. Pracoval jsem jako šéfredaktor filmového časopisu Premiere, filmový redaktor časopisu Reflex i jako předseda Rady Státního fondu kinematografie, kam mě zvolili právě proto, že jsem byl kritikem. Pak mě celá novinářská práce přestala bavit, tak jsem začal dělat v televizi, kde jsem byl na různých manažerských postech. Pak jsem zjistil, že být manažerem mě nebaví už vůbec a začal jsem psát a produkovat. Nyní mám za sebou dva své seriály, Comeback a Kosmo, mezitím jsem dělal také šéfautora Ulice a v České televizi jsem zakládal filmové centrum. Teď už zase něco píšu pro televizi.

Jak moc se podle vás rozchází teorie s praxí?

Tehdy se teorie s praxí rozcházela hodně, ale ona se rozcházela také proto, že teorie nestíhala praxi honit. Škola klopýtala za tím, co se reálně dělo, měla velmi těžkou pozici. Humanistické základy tehdy působily zbytečně. Až teď si člověk říká, že možná měl na ty filosofické semináře chodit víc. Myslím si, že v novinách začíná graduálně chybět všeobecná vzdělanost, že novinářům začíná scházet nějaký všeobecně lidský rozhled. Pohled zvenčí má přinášet

porozumění a ten podle mě dává a dávala právě škola. Teď je bohužel víc a víc patrné, že lidé už na filosofické semináře nechodí skoro vůbec.

Vzpomínka na doktorku Annu Jonákovou

21. prosince 2016 nás náhle opustila jedna ze vzácných kolegyň, PhDr. Anna Jonáková (1943–2016), která působila na katedře žurnalistiky IKSŽ 10 let (1994–2004). Patřila k těm učitelům, kteří neúnavně a s neutuchajícím zájmem sledují svůj obor a zajímají se o kulturní dění v naší zemi. Naplňovala svou výuku humánním pohledem na umění, zejména na českou literaturu a kulturní publicistiku 20. století. Přivedla řadu studentů a studentek k zájmu o tuto oblast, pro některé se stal i profesním zájmem. Vážila si mnohých naplněných cest lidských i odborných, v nichž se neztrácejí morální skutky.

V předchozím působení v Památníku národního písemnictví a dále se podílela na řadě významných výstav a publikací, které posunuly literárně-historický pohled na meziválečné a poválečné období české kultury (mj. literatura a publicistika 1945–1948, literární časopisy 60. let, ženské časopisy 19. a 20. století, osobnost Václava Černého nebo Mileny Jesenské).

PhDr. Jana Čeňková, PhD., Katedra žurnalistiky IKSŽ

Aktuality na IKSŽ

Dny otevřených dveří

Na IKSŽ na začátku února probíhají **dny otevřených dveří**. Obory Žurnalistika a Marketingová komunikace a public relations se svým uchazečům představí **3. února**. Pro zájemce o obor Mediální studia pak Hollar své brány otevře **6. února**.

Rozpravy o české žurnalistice ze zahraniční perspektivy

Ve čtvrtek 26. ledna od 17:30

hodin se na Hollaru konají další

Rozpravy o českých médiích.

Tentokrát se bude **v**

angličtině diskutovat například o

tom, jakou mají česká média a čeští novináři v zahraničí pověst, jaká lokální témata jsou zajímavá pro zahraniční novináře, jak si česká žurnalistika stojí oproti zahraniční konkurenci v různých oblastech nebo jaké hrozby a příležitosti znamená pro českou žurnalistiku rok 2017. Více o Rozpravách se dočtete na <http://rozpravy.fsv.cuni.cz/>.

Rozpravy o českých médiích

In English!

Czech journalism from the foreign perspective

What is the reputation of Czech media and Czech journalism abroad? How can one evaluate the quality of Czech media production? Do Czech journalists need a powerful professional organisation? What are the biggest threats and opportunities for Czech journalism in 2017?

Guests:

MOGENS BLICHER BJERREGÅRD, president of the European Federation of Journalists, JAN LOPATKA, chief correspondent for Czech Republic & Slovakia, Thomson Reuters, ERIK BEST, editor in chief and publisher of The Fleet Sheet.

When and where:

Thursday 26/01/2016 from 5:30 p. m. in the Hollar building (Faculty of Social Sciences CU, address: Smetanovo nabřeží 6, Prague 1, room 215). Moderator: Alice N. Tejkalová.

Organised by:

Media partners:

Follow us:

<http://rozpravy.fsv.cuni.cz>
<https://facebook.com/Rozpravy>
channel: Institute of Communication Studies and Journalism FSS CU
Source of the map: wiki.rvp.cz.

Konference Náboženská komunikace

26. ledna od 10:30 do 19:00 proběhne na Hollaru již 4. ročník **konference Náboženská komunikace**, která tentokrát nese podtitul Nové výzvy, nové hrozby. Hovořit se bude o tom, co dnešní doba přináší jednotlivým denominacím. Vnímají aktuální dění spíše jako výzvu či jako hrozbu? A jaké komunikační prostředky jim pomohou při dosahování a naplňování strategických cílů?

Copyright © IKSŽ FSV UK

foto kredit:

archiv Kateřiny Etrychové, archiv Terezy Ježkové, archiv Štěpána Soukeníka, MAFRA / Dan Materna

e-mail:

koterova@fsv.cuni.cz

Přejete si dostávat newsletter?

Můžete [změnit své nastavení](#) nebo se [odepsat z mailing listu](#).

This email was sent to <<E-mailová adresa>>

[why did I get this?](#) [unsubscribe from this list](#) [update subscription preferences](#)

IKSŽ · Smetanovo nám. 6 · Prague 1 110 00 · Czech Republic

MailChimp.